

Att Bemästra Krisen

Katherine DiFiore

2012

Jag lovordar, jag förebrår inte, [nihilismens] ankomst. Jag tror det är en av största kriserna, ett ögonblick av mänsklighetens största självreflektion. Huruvida människan återhämtar sig från den, huruvida människan bemästrar krisen, är en fråga om människans styrka!

- F.Nietzsche

Det har pratats mycket om 'nihilism' bland anarkister den sista tiden. Därför finner jag det värt att utforska delar av mina tankar kring Nietzsches nihilism – jag finner dennes övergångsnihilism mycket mer värd, tors jag säga konstruktiv, än någon statisk nihilism jag hittills stött på. Men jag varnar er, detta är ingen filosofilektion, bara några tankar för att stimulera det egna.

Den passive nihilisten är en ömklig varelse som inte kan återhämta sig från denna kris. När de konfronteras med verkligheten, att alla yttre värden är tomma och saknar verklig auktoritet, finner de sina egna inre värden meningslösa och de ger upp den egna auktoriteten. Med *all* form av auktoritet borta, ger de vika för hopplöshetens och fatalismens kraft, gör sig av med allt ansvar. De drar sig undan världen, de ger upp. Jag skulle vilja påstå att det finns få riktiga passiva nihilister i den anarkistiska scenen idag. Det är ju trots allt deras *modus operandi* att dra sig undan, att ge upp. Men jag ser många av dess predikanter och lärare. Detta är personer som fastnat i epifanins skyttegrav – varje ny essä är ännu en absurditets uppenbarelse, ännu en avkoppling i sanningens frånvaro. De skriker "Allt är hopplöst. Alla på en gång, nu hoppar vi – ner i hålet där allt är passivitet eller död!" Och ändå står de där vid randen och vacklar, rädda för att begå ett socialt eller psykiskt självmord. De predikar en ren, sann, nihilism: förstör för förstörandets skull, varken mer eller mindre, förneka allt. Det är nihilism, inte som ett övergångsredskap, utan som en statisk dogm. De delar ståndpunkt med den desillusionerade utopisten – men utan hoppet och målet om något förverkligande av deras egna lycka. De avlägsnar hoppets spöke men med dess badvatten kastar de också ut deras egna uttrycks och självhävdels barn. Ändå är den enda slutsatsen av att styras av förstörelse att förstöra sig själv.

Men det är möjligt att denna insikt om yttre världens meningslöshet, kan bereda väg för en form av upproriskhet och styrka. Den aktive nihilisten omfamnar förstörelse och vill förstöra vart och ett kvarlämnat spår efter ett tomt värdesystem. Den egna viljans styrka testas i huruvida den kan avgöra om alla värdesystem är tomma och meningslösa men samtidigt erkänna att dessa lögner kommer från egot och tjänar ett syfte; huruvida en kan se att värde är en livsnödvändighet och samtidigt förneka en universal sannings existens. Denna form av nihilism är ett verktyg att bemästra, inte en dogm att underkasta sig. Det är ett medel för att kunna uppnå ett mål, inte ett mål i och av sig själv. Det är helt enkelt ett steg i omvärderandet av värden. En sådan nihilism är nödvändig för att förstöra det som existerar nu, för att kunna skapa en plats där egot/viljan verkligen kan ta makten och hävda sig själv till fullo, detta är dess mål. Det är förstörelse för skapandets skull. En förnekar och förstör det som stoppar ens förmåga att leva så som en själv väljer – varken mer eller mindre. Det är det ultimata bejakandet av ens eget liv.

I egenskap av anarkister *kämpar* vi för att göra oss av med det existerande värdesystemet och många av oss känner oss redan alienerade från dessa värden. Jag skulle vilja uppmuntra folk till att reflektera kring deras destruktiva drifter och existentiella kriser. Bemästrar du din kris, är du en aktiv nihilist – eller har du förlorat denna strid och fallit ned i passivitetens håla? Kommer du att förstöra dig själv tillsammans med den värld du hatar – eller kommer du att överglänsa den?

Det Anarkistiska Biblioteket

Katherine DiFiore
Att Bemästra Krisen
2012

The Sovereign Self, no. 6, March 2012.
Mastering the CRISIS, written by Katherine DiFiore, The Sovereign Self, No. 6, March 2012, Tacoma, WA, USA.
Översatt av Janet 2015.

sv.theanarchistlibrary.org